

Üstadımız komünizmden nasıl bahseder?

Kominizm, Temeli ve felsefesi **Marx** ve **Engels** tarafından 1848 yılında hazırlanan **“Komünist Manifestosu”** başlıklı bir belgede de ana hatları açıklanan siyasî, sosyal ve ekonomik bir düzen şeklidir.

Ekonomik anlamda komünizm, kolektivist bir düzendir. Bellibaşlı bütün üretim araçları ve imkânları devlete aittir. Bütün ekonomik hayat, kesin emredici nitelikte olan bir planlama çerçevesinde yürütülür. Planın öngördüğü ağır sanayi genellikle birinci önceliğe sahiptir. Fertleri ilgilendiren tüketim sanayi ise daha çok önemlidir. Sosyal alanda ise bu düzen iskân, sağlık, eğitim, kültürel faaliyetler ve diğer yönlerden tamamen devletçidir. Kişisel mülkiyet hakları yok denilecek kadar sınırlıdır. **Miras hakkı da yoktur.**

Bu anlayış temel olarak ontolojik ve mekanik materyalizme dayanır ve onun gibi ateist, yani dinsizdir. İnsanı hayvandan bir kademe üstün gördüğü için, onun mânevî ve ruhî hayatını dikkate almaksızın sadece bir üretim aracı olarak değerlendirir.

Bediüzzaman, Risale-i Nur'un çeşitli yerlerinde Komünizm ile ilgili bazı değerlendirmeler yapmıştır. Buna göre 1917 yılında Rusya'da gerçekleştirilen Bolşevik İhtilâliyle komünizm, bir sistem olarak Asya'nın büyük bölümünü hâkimiyeti altına aldı. Bu bölgedeki insanların Müslüman olsun, Hristiyan olsun, inançlarından uzaklaştırılması için her türlü zemin hazırladı. İnanç boşluğuna düşen ve bütün mukaddesatından kopan insanlar, tarih boyunca hiçbir düşmanın ve saldırganın vermediği zararı kendi değerlerine, tarihî birikimine, kültürüne, örf ve âdetlerine verdi.

Bediüzzaman, komünizmin ortaya çıkardığı ve özellikle inanç alanında yaşanan tahribatı engellemek ve yaraları tedavi etmek için çareler ortaya koymuştur. Emirdağ Lâhikasında komünizm, toplum hayatında kaos ortamını hazırlayan zararlı akımlar arasında sayılır ve bu tehlikeye karşı alınması gerekli tedbirlerden bahsedilir:

“Komünistlik, masonluk, zındıklık, dinsizlik, doğrudan doğruya anarşistliği intaç ediyor. Ve bu dehşetli tahrip edicilere karşı ancak ve ancak hakikat-i Kur'âniye etrafında ittifak-ı İslâm dayanabilir. Ve beşeri bu tehlikeden kurtarmaya vesile olduğu gibi, bu vatani istilâ-yı ecanipten (yabancıların istilâsından) ve bu milleti anarşilikten kurtaracak yalnız odur.”(1)

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-II, 19. Mektup.](#)